

**MEMORANDUM
DE FEDERALE VERKIEZINGEN 13 JUNI 2010**

**Drie punten die de federale overheid kan doen
om pleegouders te ondersteunen!**

Pleegzorg Vlaanderen VZW is de koepel van de erkende diensten voor pleegzorg in de Vlaamse Gemeenschap. Alhoewel pleegzorg in belangrijke mate aangestuurd wordt door de Gemeenschappen in België, zijn er toch een aantal belangrijke zaken die de federale overheid kan doen om pleegzorg te ondersteunen.

Pleegzorg Vlaanderen vraagt met aandrang dat de politieke partijen volgende 3 punten in hun programma's opnemen.

1. Pleegouderschap mag vervangingsinkomens niet doen zakken!

Een groep pleegouders krijgt een vervangingsinkomen als zieke, werkloze of gepensioneerde. Bij het berekenen van deze inkomens in die stelsels wordt rekening gehouden met de gezinssamenstelling. In een aantal pleegzorgsituaties doet het pleegouderschap het inkomen van de pleegouder dan ook zakken. Het aantal pleeggezinnen dat leeft van een vervangingsinkomen wordt voor heel België geschat op 750.

Een voorbeeld: de heer X (35 jaar) heeft een mentale beperking, heeft een tegemoetkoming voor personen met een handicap en woont in bij zijn gastmoeder Y. Zij worden ondersteund door dienst voor pleegzorg Z in het kader van de regeling van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Mevrouw Y wordt langdurig ziek. Zij wordt door de regelgever beschouwd als samenwonend vermits mijnheer X bij haar inwoont. De gevolgen voor haar inkomenssituatie zijn navenant ...¹

Pleegzorg Vlaanderen vraagt dat pleegouderschap geen invloed zou hebben op vervangingsinkomens.

¹ Voor meer informatie over de invloed van pleegzorg op vervangingsinkomens zie PUT, Johan et.al., De fiscale en sociaal-rechterlijke positie van pleeggezinnen, KULeuven, 2008.

2. De onkostenvergoeding voor pleeggezinnen is geen inkomen

De Gemeenschappen voorzien voor pleeggezinnen in België onkostenvergoedingen. Daarmee moeten pleeggezinnen de kosten die zij hebben omdat een pleegkind of een pleeggast bij hen inwoont, betalen. Het gaat niet alleen om het klassieke bed-bad-brood, maar ook om schoolkosten, vervoer, vrije tijd, medische kosten, enz. Op dit ogenblik bedraagt de onkostenvergoeding 12 tot 20 euro per dag afhankelijk van leeftijd en aard van de problematiek van het pleegkind of de pleeggast.

Op geen enkel moment is deze som bedoeld als inkomen. Daarvoor zijn de bedragen trouwens veel te laag. Nochtans wordt de onkostenvergoeding soms wel als inkomen beschouwd. Dat gebeurt soms in het kader van alimentatieregelingen bij echtscheidingen, bij schuldbemiddeling, enz. Dit is nefast voor pleegzorg.

Pleegzorg Vlaanderen vraagt dat de onkostenvergoeding in het kader van pleegzorg onder geen enkel beding kan beschouwd worden als inkomen.

3. Pleegouders hebben DRINGEND een statuut nodig

In België zijn er 7.500 pleegzorgers. Zij zorgen voor 10.000 kinderen, jongeren of volwassenen door hen een warme thuis te bieden of door hen te helpen zo zelfstandig mogelijk te leven. Zij doen dat allemaal op vrijwillige basis; zij krijgen hiervoor een onkostenvergoeding van 12 tot 20 euro per dag.

Deze maatschappelijk belangrijke groep mensen bestaan voor de Belgische wetgever amper. Pleeggezinnen die zorgen voor minderjarige pleegkinderen hebben geen positie t.o.v. de ouders van hun pleegkinderen. Zij hebben geen juridische bevoegdheid over de dagelijkse opvoeding, zij worden niet altijd gehoord als er beslissingen genomen worden over hun pleegkind, zij hebben niet automatisch contactrecht als de pleegzorgsituatie stopt. Dit zijn hinderpalen die pleegzorg bemoeilijken.

Pleegzorg Vlaanderen vraagt dringend werk te maken van een statuut van pleegouders.